

ÁMÓSZ 5,14a : RÓMA 12,17

A jóra törekedjétek, ne a rosszra, akkor életben maradtok, és veletek lesz az ÚR, a Seregek Istene - ahogy mondogatjátok.

Arra legyen gondotok, ami minden ember szemében jó.

Kedves Testvérek!

Augusztus 15-e a római katolikus testvéregyházban Nagyboldogasszony ünnepe. Mária – Jézus édesanyja – halálának és mennyei születésnapjának emlékünnepe. Jeruzsálemben már az V. században hagyományként tartották számon. 1950-ben XII Pius pápa dogmába rögzítette. Az ünnep karácsony és újév napja mellett a harmadik olyan alkalom, amely ha hétköznapra esik, akkor is kötelező misealkalmakat kell tartani.

A keleti – ortodox - egyházban szintén számon tartják Mária halálát és mennyei születésnapját, de nem tekintik dogmának.

Az evangélikus területeken, ahol a reformáció radikális irányzata érvényesült, vagy a többségi református hatás befolyásolt (mint nálunk Magyarországon) a Mária ünnepek elsorvadtak, jelentéktelenné lettek. Viszont skandináv, német és angolszász területeken az evangélikusság körében máig is élnek.

Három ilyen ünnepet említek: Mária tisztulása február 2. (Gyertyaszentelő Boldogasszony)

Az angyal látogatása Jézus születésének bejelentése, március 25., 9 hónappal vagyunk karácsony előtt! (Gyümölcscsoltó Boldogasszony)

A harmadik Mária látogatása Erzsébetnél, július 2., (Sarlós Boldogasszony)

Egy protestáns író Mária tisztelésének hiányára vezette vissza az európai keresztyénség meghidegülését. A protestáns egyház megfagy a hidegtől, ezért vissza kell adni nekik Máriát. - fogalmazta meg a terápiás javaslatát. Biblikus alapállásom szerint a diagnózis helyes. A terápia javaslat nem biblikus.

Isten Szentlelke a tűz és a szél. Tiszteltjük, becsüljük, nagyra tartjuk és szeretjük Máriát. Nem vitatjuk kiválasztott és egyedülálló küldetését. Köszönjük őt Istennek! Ennek ellenére nem ő a megoldás az elvilágiasodásra, a közömbösségre, a lelki ápolatlanságra!

Máriára kiáradt a Szentlélek. A Szentlélektől fogant. A Szentlélekkel átjárva mondta el a csodálatos Magnificat imádságot és hitvallást. Élő példája annak, hogy a Szentlélek átjárva az egyházat, az emberek bensőjét, a testvér-gyülekezeti találkozóra lehetőséget kapott embereket elosztatja a hidegség, a közömbösség, a sötétség mindenféle formáját és odafordít

bennünket a testté lett, élő Igéhez – Jézus Krisztushoz!

A jóra törekedjétek! Arra legyen gondotok, ami minden ember szemében jó! - halljuk a tekóai tehénpásztorból és fügetermesztő telepesből prófétának elhívott Ámósz és a kiváló farizeustanítvány és sátorponyva készítés mesterségében is jártas apostolként elhívott Pál gondolatait. Próféta és apostol. Küldött és tanú egybehangzóan hirdeti az örök érvényű ígét.

Törekedjünk a jóra!

De mi a jó? Augusztinus egyházatya mondta egyszer, amikor megkérdezték az időről. Mi az idő? Így fejezte ki magát: Ha nem kérdeznék, akkor tudom. Ha viszont megkérdeznék, hogy mi az idő, nem tudom.

Simonidesz görög bölcsét kért meg a király, hogy határozza meg: micsoda az Isten? A bölcs megőrült a felkérésnek. A választ másnapra ígérte. Amikor lejárt a felkészülési határidő, még két nap haladékot kért. Azután négyet, majd a határidő lejártakor már nyolcat. Egyszer csak elfogyott a király türelme. Katonai kísérettel elővezettette a bölcsét és keményen számon kérte, hogyan merészel vele komolytalankodni. Erre a bölcs bocsánatot kért és csendesen ezt mondta: Nem játszom felséges királyom türelmével, de minél jobban elmerülök az Isten fogalmában, annál több időre van szükségem, hogy felfogjam és megértsem.

Ismerjük Pilátus cinikus és tétova kérdését: Mi az igazság?!

Mi a jó? Segítségünkre van a gazdag ifjú története, ahol a gazdag ifjú „Jó Mesternek” szólította Jézust, aki azonnal visszakérdezett: Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó az egy Istenen kívül!

Ez a jó köszön vissza a Teremtéstörténetben. Látta Isten, hogy amit teremtett jó, sőt igen jó! Ámósz az isteni jó érdekében prófétált.

Izraelben borzalmas erkölcsi állapotok uralkodtak. Jártak még a szent helyekre, de ott nem az Istent keresték. Méreggá tették a törvényt, az igazságot földre tiporták. A gazdagok kizsákmányolták a szegényeket. A nincstelenekekre uzsorát vetettek ki. Virágzott a korrupció, a megvesztegetés, a másik becsapása. Az „okos emberek” jobbnak látták, ha hallhatnak. Isten azonban nem télenkedett. Elhívta Ámósz, akinek beszélnie kellett. Prófétálni. Megszólaltatta az Isten akaratát, a jót, az életrevalót. Megtérésre és bűnbánatra hívta az embereket.

Pál az evangélium befogadásának következményeként, a Krisztusba gyökeredett élet gyümölcszeként hirdeti meg az isteni jó megélését. A jóra legyen gondotok!

Mivel minden ember – hívő és hitetlen – Isten teremtménye, mindnyájunkban benne van a jónak a csírája, de a bűnnek a tövise is. Ezt mindenhová elvisszük magunkban.

Pál is átélte: Azt a törvényt találok tehát magamban, hogy - miközben a jót akarom tenni - csak a rosszat tudom cselekedni. Mert gyönyörködöm az Isten törvényében a belső ember

szerint, de tagjaimban egy másik törvényt látok, amely harcol az értelmem törvénye ellen, és foglyul ejt a bűn tagjaimban lévő törvényével. Én nyomorult ember! Ki szabadít meg ebből a halálra ítélt testből? Hála az Istennek, a mi Urunk Jézus Krisztus! (Róma 7,21-25)

Krisztusban nemcsak álmodozunk a jóról, hanem esélyünk van megélni!

Ilyen gondolatokat ír az apostol: A szeretet ne legyen képmutató. Iszonyodjatok a gonosztól.

Ragaszkodjatok a jóhoz. A testvérszeretemben legyetek egymás iránt gyengédek, a

tiszteletadásban egymást megelőzők, a szolgálatkészségben fáradhatatlanok, a lélekben

buzgók, a reménységben örvendeztetek, a nyomorúságban legyetek kitartók, az imádságban

állhatatosak. A szentekkel vállaljatok közösséget szükségekben. Gyakoroljátok a

vendégszeretetet... Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a rosszat a jóval!

Az ilyen egyházba nemcsak hálni jár a Szentlélek! Az ilyen keresztyén ember nem bort iszik

és vizet prédikál, azaz csak elnyeli az evangéliumot, hanem éli és gyakorolja a hitét!

Istennek vagyunk hálásak az újabb testvér-gyülekezeti találkozásért! Jézus Krisztus személye – aki tegnap, ma, holnap és mindörökké ugyanaz – a középpont. Minden más csak ezután következik. Ez a jó forrása! Ha Jézus Krisztus van a középpontban, akkor adott a jónak minden feltétele és esélye.

Legyen ez a testvér-gyülekezeti találkozás lelkigyakorlattá, amikor a jót éljük, tesszük és épülünk belőle!